

Ret til Pligtarbejde, særlig til Klapjagtsdage, paa enkelte Distrikter, nemlig Hørsholm, Frederiksborg og Kronborg Distrikter.

Det maa findes ønskeligt, at ogsaa disse Rettigheder for Staten og Forpligtelser for Arvefæsterne bringes til Ophør, naar det, som allerede bemærket, er Formaalet med nærværende Lovforslag saa vidt muligt at søge samtlige i det oprindelige Arvefæsteforhold grundede Rettigheder og Forpligtelser afviklede. Forholdet er imidlertid det, at Staten i Nutiden kun i ringe Omfang gør Brug af heromhandlede Rettigheder, saa at disse for Tiden maa siges at være af underordnet Betydning for Kreditor, hvorefter der da kunde rejses Spørgsmaal, om ikke disse Rettigheder kunne opgives uden Krav paa Erstatning. Dette kan dog ikke tilraades. Thi da bemeldte Rettigheder, ogsaa med Henblik paa den Mulighed, at Kreditor senere i større Omfang end nu vil fordre Forpligtelserne opfyldte, dog repræsentere en vis Værdi, vilde det være at gaa Statskassens Tarv for nær, om det bestemtes, at Forpligtelserne vederlagsfrit bortfaldt. Og navnlig skal det fremhæves, at en Opgivelse af Rettighederne uden Krav paa Erstatning vilde indeholde en aabenbar Uretfærdighed overfor det store Flertal af Arvefæstere m. fl., der i sin Tid har maattet betale for Forpligtternes Afløsning. I Henhold hertil foreslaas det, at de paagældende Rettigheders Pengeværdi fastsættes efter den nugældende Lovgivnings Regler, og at de herigennem fastsatte Pengeafgifter derefter vilde være at afløse i Henhold til Reglerne i Forslagets § 1.

Det skal endnu tilføjes, at Værdien af Husmændenes Forpligtelser til at præstere Klapjagtsdage kan forventes at ville blive ansat til et meget ringe Beløb. Efter den nugældende Lovgivning kan nemlig det Gaardene i omhandlede Henseende paa-hvilende Hoveri fordres afløst paa Begæring saavel af den berettigede som af den forpligtede, medens Afløsning af Husmændenes Pligtarbejde alene kan forlanges af de forpligtede. Naar nu efter Lovforslaget ogsaa Kreditor tager sig Ret til at forlange Husmændenes Forpligtelse afløst, vil denne Omstændighed formentlig medføre, at Vederlaget for Husmændenes Vedkommende ansættes særdeles moderat.

ad § 3.

For saa vidt de Statskassen tilkommende Afgifter eller de samme paahvilende Byrder svares i Naturalpræstationer, er det, for at udfinde Ydelsernes sande Middelværdi, foreslaaet, at Afgifternes og Byrdernes Pengeværdi beregnes efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for det Amt eller den Landsdel, hvori den forpligtede eller berettigede Ejendom er beliggende, for de 24 Aar 1887—1910 med Udskydelse af de to højeste og de to laveste Takster.

ad § 4.

Ved Beregningen af Afgifternes Kapitalværdi er Tallet 25 foreslaaet som Multiplikator. Da denne Kapitaliseringsmaade hviler paa den efter Omstændighederne ret høje Rentefod af 4 pCt., og Multiplikator burde forhøjes i samme Forhold, som man forudsatte en lavere Rente, og da Kapitalværdien efter Bestemmelsen i Forslagets § 7 ikkun skal forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt., ere Vilkaarene særdeles gunstige for de forpligtede.

Byrdernes Kapitalværdi vil selvfølgelig være at beregne efter samme Regel. At Kapitalværdien af Byrder som paahvile Statskassen overfor Afgiftsydere, skal fra-drages i Kapitalværdien i de paagældende Afgiftsyderes Forpligtelser er en praktisk, med Bestemmelserne i Loven af 25. Marts 1871 stemmende Regel.

ad § 5.

Ifølge Lov Nr. 53 af 25. Marts 1871 § 3 udgør Vederlaget for Afløsning af Arvefæsterekognitioner og Kendelsespenge, der erlægges ved Ejerskifte, Rekognitionens